

2n i 3r dia...

Ruta 2.- El migjorn de Menorca. Acampada a Son Bou

A les vuit quedem com sempre al polivalent. Ara ja hi ha més confiança i algú ja arriba una mica tard.

El dia s'ha aixecat ennuvolat amb ganes de gresca. Nosaltres com si res seguim amb els plans previstos malgrat que a la matinada ja ha caigut un ruixat.

Fem la presentació on s'explica la ruta: Ciutadella, Torre trencada (poblat taialòtic, amb un taula imponent)-Cala Galdana-Cala Mitjana- Trebaluja-Cala Fustam- Cala Excorxada-Binigauss-Talis i finalment càmping de Son Bou.

Ens varen explicar els barrancs, la importància del turisme i els jocs tradicionals menorquins.

Al voltant de les nou vàrem començar la ruta i començà a ploure. No passa res, els ànims estan pujats i la pluja és un inconvenient que volíem superar.

La policia municipal de Ciutadella ens acompanya un bon tros. Fins arribar al camí vell, on ens vàrem desviar. Seguia plovent amb intensitat...les cares començaven a canviar. Malgrat que quasi bé tots anàvem preparats (diem quasi bé, perquè algú ja no portava el paravents!!), l'aigua començava a entrar dins el cos. Les sabatilles començaven a estar xopes i les parades de torn es feien molt dures. En aquells moments ja no hi havia l'energia del moment de sortida. Vàrem seguir endavant, cada cop més xops, i varen caure les primeres baixes pel fred (els que no estaven preparats per la pluja). Els cotxes de suport de seguit s'emplenaren de nois i noies i bicicletes.

Amb molta fermesa però amb la moral una mica baixa seguíem endavant, anàvem de pressa. Vàrem fer quasi bé dues hores sota la pluja i arribàrem a Cala Galdana. Una platja molt bonica quan fa sol, que ahir era un lloc de parada i fonda i resguard de la pluja intermitent.

Es decideix donar per acabada la ruta, ja que la pluja segueix caient amb intensitat i els mapes ens indiquen que no pararà. No cal dir que els alumnes s'alegren moltíssim de la decisió presa.

Aquests menorquins, ho tenen tot preparat. En un moment es varen plantar a cala Galdana, dos busos i un camió per recollir les bicis. Tornem a l'institut i els alumnes se'n van a les cases a fer una bona dutxa i descansar. A les cinc els pares els havien de portar al càmping.

Tots arribem a l'hora al càmping. Els profes menorquins, ja han distribuït els nois i noies en les diferents cabanes (bungalows). Tot correcte, es distribuïren i ens vàrem adreçar a les pistes a fer jocs i esport. Hi havia gent que jugava a bàsquet, futbol i un joc menorquí "Es ple". Aquí hi participen alguns profes. No cal dir qui va guanyar...

Després dels jocs i sopar, temps lliure fins arribar a dos quarts de dotze, on segons consignes tothom havia de ser a la seva cabana. Costa molt redreçar el ramat, però més o menys, tothom estava en la seva cabana. Quan els professors se'n varen anar a dormir, ja que semblava que hi havia calma, de cop i volta com un formiguer, l'activitat s'accentuà. Els bungalows eren centres de gran d'activitat. Els nois i noies, anaven per munt i avall i es quedaven on hi havia més

“caliu”. En resum, molts d’ells han dormit en llocs on no els tocava i les cançons, les rialles i les “emocions” devien ser fortes. No cal dir que nosaltres no sabem res de res, haureu de preguntar als vostres fills i filles, com ha anat aquesta nit.

L’endemà serà dur, varem pensar...però l’alegria, el gaudi i la xerinxol·la que portaven es mereixia que passessin una bona vetllada. S’ho ha merescut!!

Ruta 3: Son Bou-La Mola

Tal com havíem avisat i que ningú se n’ha recordat , a les set, en Pere comença a despertar i trucar a les diferents cabanes. Els nois i noies, poc a poc, han sortit del lloc on han passat la nit. Semblen caragols sortint un dia assolellat. Hi ha de tot, cares de son, cares amb molta son i cares adormides literalment. Costa reaccionar. Després d’uns minuts, els pares menorquins han arribat i ens han preparat un esmorzar deliciós i ple de dolços boníssims. Recordeu que estem en el país de l’ensaïmada.

Més tard, els guies de la ruta d’avui, ens han explicat què farem: Son Bou- Torre d’en Galmés- Cala’n Porter- Cales Coves-Sant Climent. Torelló-Sant Joan d’es Vergers- Port de Maó- La Mola.

Ens explicaren un seguit de continguts, difícilment seguits pels vostres fills. El cap i el cos estava allà, la ment seguia dormint...

Però com que quasi bé ningú us podrà explicar què ens varen explicar us ho notifiquem: Els aqüífers de Menorca, la basílica Paleocristiana de Torelló, El poblat Talaiòtic de Torre d’en Galmés i la necròpolis de Cales Coves.

A partir d’aquí, hem recollit les coses, netejat la cabana i ordenat les nostres pertinences.

El dia es presenta radiant, fresc i ventós. Ja no ens recordem de les vicissituds d’ahir. El sol que mana al cel, deixa l’atmosfera molt clara.

Partim al voltant de les nou direcció del poblat talaiòtic de La torre d’en Galmés. El poblat més important que resta dempeus de tota Menorca.

En aquest lloc ens esperaven tres guies que ens han explicat el funcionament d’un poblat talaiòtic, la vida quotidiana i els monuments més importants. No cal dir que les explicacions dels guies, molt bones per cert, eren escoltades amb una orella al guia i l’altre en el món de les oques, ja que la cara de son seguia. La visita ha estat prou interessant i suposem que alguna conclusió n’han tret. Hem voltat per aquest poblat tan espectacular.

Aquest matí, la ruta s’ha seguit amb bon ritme de pedaleig i per sort no hem tingut cap caiguda ni avaria seriosa. Hem esmorzat a Cala’n Porter. I seguidament per un camí costerut i amb baixades pronunciades, hem arribat a Cales Coves. Hem passat per un paisatge idíl·lic amb unes aigües blau turqueses i verdes que feien la delícia dels nois i noies . El camí ha estat lent, les pedres dificultaren el bon traçat de la bici i alguna que altre caiguda ha fet endarrerir la baixada.

El pedalar lent ha estat la tònica predominat d'aquest tros de ruta.

Un cop vist Cales Coves tocava fer una pujadeta, dolorosa per alguns, que ens ha portat fins a Sant Climent, un poblet petit al costat de Maó. D'aquí hem anat a visitar la basílica paleocristiana de Torelló on s'hi conserven uns mosaics de prop de dos mil anys. Fer la visita, dinar i tornar a partir ha estat tot un. Havíem quedat amb la Guàrdia Civil, poca broma, per poder creuar la carretera general, anàvem tard i no els volíem fer esperar que segur que tenien molta feina.

Un cop creuada la general hem baixat fins al port de Maó per un caminet empedrat que ha fet anar de corcoll als indecisos i a la resta també ja que hi havia un parell de graons que feien dubtar a més d'un i, ja se sap, si un para tots els que van al darrera també. En fí, hem arribat al port de Maó una hora més tard del previst. No passa res.

Al moll del port ens esperava una barca que duu a passejar els turistes que ens estava esperant. Hem carregat noranta bicicletes i noranta ciclistes a la barca. Qui ho havia de dir!! Hem visitat l'illa del Rei, no el d'ara sinó l'Alfons III que va conquerir Menorca allà pel mil tres-cents, i hem anat fins a la bocana del port on hi ha la Mola, una fortalesa militar en desús, on demà hi farem una prova- cursa d'orientació on l'equip a batre serà un compost de profes i pares menorquins. No sé com anirà.

Hem deixat les bicicletes a la Mola i dins el bus de tornada a Ciutadella per fi... s'ha fet el silenci. Els velobicis estaven carregant piles.

Demà en farem un tros més. Intentarem tenir-vos informats.

Salut i velo

Jordi, Quim, Elena, Ignasi